

Camí Vell de Sant Martí Xic

Les Masies de Voltregà

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: El Pou. 08508 Les Masies de Voltregà.

Coordenades:

Latitud: 42.01788
Longitud: 2.21171
UTM Est (X): 434734
UTM Nord (Y): 4652062

Classificació

Número de fitxa 08117-85
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Obra civil
Estil / època: Medieval
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Ha estat escapçat per l'obertura d'u gran pista rural. L'empedrat s'ha perdut en la seva major part.

Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 011A00008

Fitxes associades:

[Sant Martí Xic](#)
Autoria de la fitxa Natalia Salazar -ArqueoCat SL-
Data de registre de la fitxa: dl., 22/05/2006 - 02:00

Descripció

Es tracta de l'antic camí que passava per Sant Martí Xic i el Castell de Voltregà. Es troba escapçat perpendicularment per la gran pista rural que va de Serratosa a Sant Martí Xic, motiu pel qual es fa difícil seguir-lo. El tram final conserva l'empedrat original de pedra seca, el qual sembla construït "in situ" amb els rocs de la mateixa tartera que travessa el camí. A determinats indrets la roca ha estat picada i rebaixada per fer-hi passar el camí.

Història

En alguns camins vells, els trams més abruptes eren empedrats. La datació d'aquests empedrats planteja problemes donat que, segurament, malmesos pel trànsit intens de cavalleria han estat refets moltes vegades. Malgrat això, molts d'aquests camins, com a mínim, són de tradició medieval. Aquest tipus de vies també es coneixen com a "camins de ferradura" o "camins de bast", ja que va ser construïts per tal que poguessin circular-hi animals de càrrega amb alforges. Són molt freqüents en zones de muntanya, allí on cal superar importants desnivells, com és el cas d'aquest. L'element més característic dels camins de ferradura o de bast són, precisament, els paviments de pedra. Per fer un empedrat primer calia anivellar el terreny, i després es col·locaven les pedres rectes, una al costat de l'altra. De tant en tant es podia fer una línia transversal amb pedres més allargades, per tal de desviar l'aigua i sobretot, per tal de donar més solidesa a l'empedrat.

Bibliografia

BOLÒS, Jordi (2004): Els orígens medievals del paisatge català. L'arqueologia del paisatge com a font per a conèixer la història de Catalunya. Ed. Institut d'Estudis Catalans, Barcelona, pp.391-396.

